

РЕШЕНИЕ

№ 70

гр. Силистра, 12.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СИЛИСТРА в публично заседание на тридесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Десислава Г. Петрова

при участието на секретаря Галина Н. Йовчева
като разгледа докладваното от Десислава Г. Петрова Търговско дело № 20233400900020 по описа за 2023 година

Предявен е иск от **Г. Р. И.**, ЕГН *****, с адрес гр. Дулово, ул. „Одрин“ №48, **М. А. М.**, ЕГН ***** и **М. С. М.**, ЕГН *****, двамата с адрес с. Черник, ул. „Шейново“ №48 срещу **„АРАСШУГАР“ ЕООД**, ЕИК 206362296, със седалище и адрес на управление гр. Дулово, ул. „Христо Ботев“ №6 за прекратяване на дружеството, **на основание чл. 517, ал. 4 от ГПК.**

Ищците основават иска на следните фактически твърдения:

В полза на ищците са издадени изпълнителни листи срещу **Х Н А**, както следва: 1/ за **М. А. М.** сумата от 50 000 лв., ведно със законната лихва от 13.08.2020 г. до окончателното ѝ изплащане; 2/ за **М. С. М.** сумата от 50 000 лв., ведно със законната лихва от 13.08.2020 г. до окончателното ѝ изплащане и 3/ на **адв. Г. И.** сумата от 6000 лв. за процесуално представителство пред Окръжен съд – Силистра и 8650 лв. пред АпС - Варна. Образувано е изпълнително дело № 240/2023 г. по описа на СИС при РС - Дулово. Наложено е заповед за наем на длъжника **Акиф** в **„АРАСШУГАР“ ЕООД**, като с постановления от 12.06.2023 г. ДСИ е овластил ищците да предявят иска по чл. 517, ал. 4 от ГПК. Моли се за прекратяване на ответното дружество.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът **„АРАСШУГАР“ ЕООД** е депозирал отговор, с който излага съображения за недопустимост и неоснователност на иска. Оспорва ищците да имат изискуемо вземане, предвид това, че не е представено решение № 31/27.02.2023 г. на Апелативен съд – Варна, с отбелязване да е влязло в сила. Оспорва останалите приложения

документи, поради липса на яснота кой ги е заверил за вярно с оригинала. Твърди, че е запориран единствено капитала, а не дружествения дял. Оспорва уведомление № 20230531105844/07.06.2023г. на АВп да му е връчено. Липсва идентичност между съдържанието на горното уведомление и това на постановленията на ДСИ. Последните са издадени за изпълнителни дела №40/23г. и 41/23г. и съдържанието им не отговаря на изискванията и компетентността му. Навежда, че дружеството е с неизплатени олихвяеми задължения за над 10 000лв., не извършва търговска дейност, за което ТД на НАП – Силистра е уведомена. Моли за прекратяване на производството по делото, в евентуалност отхвърляне на иска.

В срока по чл.372, ал. 1 ГПК е постъпила допълнителна искова молба, с която се изразява становище по направените от ответника възражения. Излага твърдения, че ответното дружество осъществява търговска дейност. Моли за задължаване на ответника да представи удостоверението до ТД на НАП за това, че не извършва търговска дейност.

В срока по чл.373 ГПК, ответника депозира допълнителен писмен отговор, с който взема становище по наведените в допълнителната искова молба доводи.

В открито съдебно заседание искът се поддържа, като се сочи, че липсва погасяване на вземането по изпълнителното производство. Депозира писмени бележки.

В открито съдебно заседание ответникът, чрез процесуалния си представител, оспорва иска.

Съдът, като взе предвид събраните и проверени по делото доказателства в тяхната съвкупност и приложимата законова уредба, прие за установено от фактическа страна:

Приети като писмени доказателства по делото са изпълнителни листи №13, №14 и №15, всички от 28.04.2023г., издадени въз основа на решение №105/13.10.2022г. по гр. дело 343/2021г. по описа на Окръжен съд – Силистра, отменено в една част и потвърдено в друга част, съобразно решение №31/27.02.2023г. по в.гр.д. № 553/2023г. по описа на Апелативен съд – Варна, с които Х Н А, ЕГН *****, и С А А, ЕГН *****, с адрес гр.Дулово са осъдени да заплатят на М. С. М., ЕГН ***** и М. А. М., ЕГН ***** сумата от по 50 000лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в емоционални болки и страдания от смъртта на сина им Б М С. вследствие противоправно поведение на ответниците при осъществяване на строителна дейност в техния недвижим имот, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 13.08.2020г. до окончателното ѝ изплащане, както и на адвокат Г. Р. И., ЕГН ***** за сумата общо от 14 650лв. – адвокатски хонорар за осъществена адвокатска защита на М. и М. М..

Със заповедно съобщение до ТР към Агенция по вписвания от 31.05.2023г. по изп. дело №240/2023г. по молба на ищците е наложен заповед за наложение на дружествения дял на Х Н А в "Арасшугар" ЕООД, ЕИК 206362296, съответен

на 100 % от капитала на дружеството, който е в размер на 10 лева.

Под рег. №20230607104641 в Търговския регистър е вписан запорът върху дела на едноличния собственик в капитала на дружеството, съответстващ на 10 лв. в полза на ищите по делото.

С три броя Постановления по изп. дело № 20233410400240 от 12.06.2023г., изд. от ДС И Павлинка Минкова, като е констатирала, че по молба на възискателите по делото е вписан запор върху дружествени дялове с номинална стойност 10 лева, притежавани от длъжника Х Ав "Арасшугар" ЕООД, ЕИК 206362296, на основание чл. 517, ал. 4 ГПК е овластила М. М., А. М. и Г. И. да предявят иск за прекратяване на търговско дружество, пред съда по седалището на дружеството Окръжен съд – гр.Силистра.

Видно от вписванията в ТРРЮЛНЦ по партидата на "Арасшугар" ЕООД, едноличен собственик на капитала на дружеството в размер 10 лева е Халил Назиф Акиф.

Установява се от удостоверение изх. № 7816/14.09.2023г. /л.97/, че изпълнителното дело е висящо, със задължение към 14.09.2023г. в размер на 161 297.01лв. Към изп. дело № 240/23г. са били присъединени изп.дело №241/23г. и №242/23г. по описа на СИС при РС – Дулово.

Съгласно заключението по ССЕ, неоспорено от страните, което съдът кредитира като пълно, обосновано и компетентно дадено, се установява, че е взето решение за извършване на допълнителна парична вноска от едноличния собственик на капитала в размер на 29335.05лв., обективизирано в протокол от ОС от 31.07.2023г. На база счетоводни данни задълженията на едноличното дружество към всички негови кредитори са в размер на 35452.11лв., а активите дълготрайни и краткотрайни са на обща стойност 2821.50лв. При съпоставяне на двете стойности, задълженията към кредиторите са с 32 630.61лв. повече от стойността на активите на дружеството, от което може да се заключи, че при евентуална ликвидация на ответното дружество едноличния собственик на капитала няма да получи ликвидационен дял. Според вещото лице е налице предпоставка за свръхзадълженост.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Въпроса за допустимостта на иска е разгледан в Определение №162/13.09.2023г. В допълнение следва да се посочи, че като неоснователни съдът оценява възраженията за недопустимост на производството, в това число по съображенията, че са предявени три самостоятелни искиви претенции по чл.517, ал.4 от ГПК. Това е така, предвид факта, че няма пречка основателността на всяка една от тях да подлежи на самостоятелна преценка и това да бъде осъществено в едно производство. Категорично не е налице основание за даване на приоритет на единия иск пред останалите, за да се приеме тезата, че при евентуално разделяне в три отделни производства, две от тях следва да изчакат приключването на първото.

Прекратяването на търговско дружество по реда на чл. 517 ГПК, предполага насочване на принудително изпълнение върху дела на съдружник

в дружество за задълженията му към трето лице, вискател по образувано изпълнително дело.

Принудителното изпълнение, съгласно предвиденото в чл. 517, ал. 1 ГПК, започва с налагане на заповест от съдебния изпълнител върху дела на съдружника - длъжник, който се вписва в Агенцията по вписвания. В следващите алинеи на разпоредбата хипотезите са диференцирани според вида на дяловото участие на съдружника – длъжник, а именно дали се касае за дял на неограничено отговорен /ал. 2/, за дял на ограничено отговорен /ал. 3/, или изпълнението е насочено върху всички дялове в дружеството /ал. 4/. В последната хипотеза, какъвто е и настоящият казус, след вписването на заповеста, искът за прекратяване на дружеството може да бъде предявен и без да се спазват изискванията на чл. 96, ал. 1 ТЗ и без да се връчва изявление за прекратяване на дружеството или за участието на длъжника в дружеството, както изисква ал. 3 от чл. 517 ГПК. Тези изисквания не се прилагат, тъй като всички дялове в дружеството, върху които изпълнението е насочено, са собственост на длъжника. При кумулативното наличие на посочените законови изисквания сезираният съд може да отхвърли иска само ако в хода на разглеждането му се установи, че дружеството е изплатило на вискателя припадащата се на съдружника част от имуществото, определена по правилото на чл. 125, ал. 3 от ТЗ, или че вземането на вискателя е погасено независимо дали от дружеството, длъжника или от трето лице /така Решение № 77/16.06.2012 г. на ВКС по т. д. № 573/2011 г., II т. о., Решение № 60/10.07.2012 г. на ВКС по т. д. № 134/2012 г., I т. о./.

От приетата установеност по фактите е видно, че са налице доказателства за спазване на фактическия състав от правни действия, обуславящи допустимостта на предявената конститутивна претенция. Ищците са кредитори на физическото лице Х А – едноличен собственик на капитала на “Арасшугар” ЕООД; наложен е заповест върху дружествените дялове на длъжника; вискателите са овластени в постановление от съдебният изпълнител за предявяването на иска.

Насрещните възражения са сведени до това, че имуществото на търговеца е отрицателна величина, респективно едноличният собственик на капитала не би бил титуляр на вземане срещу ответника. Това се потвърждава и от приетата по делото ССЕ.

Основният въпрос за правилното решаване на настоящия казус е дали при установеност, че ликвидационният дял на едноличния собственик на капитала би бил отрицателна величина, то следва да се уважи исковата претенция за прекратяване на дружеството, на основание чл. 517, ал. 4 от ГПК.

Трайната практика на Апелативен съд- Варна приема, че искът по чл. 517, ал. 3 от ГПК би бил основателен само при условие, че към датата на връчване на изявлението на вискателя за прекратяване на членството, съдружникът – длъжник е титуляр на вземане срещу търговеца с произход – чл. 125, ал. 3 от ТЗ и последният бездейства във връзка с неговото погасяване. Горният извод следва от правилото, че разглежданият иск е способ за съдебно изпълнение на

взискателя върху вземане на длъжника от трето лице и че спрямо това трето лице взискателят не може да разполага с повече права от тези, които притежава действителният титуляр на вземането. Тоест в хипотезата, когато сумата на пасива превишава активите, дружеството няма задължения във връзка с изплащането на дружествен дял на съдружника с прекратено участие, тъй като същият е отрицателна величина. Следователно при стойностно изражение на дела на длъжника като отрицателна величина, той като съдружник - длъжник не разполага с вземане спрямо дружеството, произтичащо от прекратеното му членствено правоотношение. При констатирана липса на вземане на длъжника спрямо дружеството с правно основание чл. 125, ал. 3 от ТЗ, това би обусловило извод за неоснователност на предявения иск. В този смисъл е Решение по в.т.д. № 732/11 г., по описа на Апелативен съд - Варна, недопуснато до касационно обжалване с определение № 378/6.06.2013 г. по т.д. № 884/2012 г. на ВКС, II т.о., Решение № 174 от 24.06.2014 г. на ВнАС по в. т. д. № 200/2014 г. Така и Решение № 149 от 22.02.2016 г. на ВКС по т. д. № 1747/2014 г., II т. о., ТК и др.

Настоящият състав намира, че горното разрешение е неотнормисимо в хипотезата на предявена искова претенция по чл.517, ал.4 от ГПК, поради следното:

При иска по чл. 517, ал.4 ГПК, ищецът упражнява признатото му от закона потестативно право за прекратяване на търговското дружество, при посочените от закона предпоставки, а чрез иска по чл. 517, ал.3 ГПК, се реализира подлежащото на принудително изпълнение вземане на кредитора ищец, върху дял на съдружник, затова и стойността на подлежащия на принудително изпълнение дял има значение за целите на изпълнението.

Отделно, за разлика от хипотезата на чл. 517, ал. 3 от ГПК, липсва необходимост от защита на интереса на други съдружници в дружеството от запазването на същото, тъй като всички дялове от капитала са предмет на принудително изпълнение. Не се накърнява признат публичен интерес от защита на дружествения капитал и оборота, а единствено интереса на съдружника – длъжник, който е и едноличен собственик на капитала на дружеството. Интересът на кредитора следва да бъде предпочетен пред този на осъдения с влязло в сила съдебно решение длъжник. С насочване на изпълнението върху дружествен дял съответен на 100 % от капитала на дружеството се засяга единствено имуществото на длъжника, което по силата на чл. 133 от ЗЗД служи за удовлетворяване на неговите кредитори.

Ето защо въпросът дали дружеството ответник разполага с имущество, съответно каква е стойността на ликвидационния дял срещу който се насочва изпълнението, е изцяло ирелевантен, доколкото законодателят го е поставил извън конкретно очертаните изисквания за уважаване на иска. Същият касае единствено ефективността на изпълнението, което следва уважаването на конститутивния иск. В случая са налице данни, че е възможно наличие на хипотезата на свръхзадълженост, което може да доведе до произтичащите от това правни последици, при установяването ѝ от назначения ликвидатор.

В горния смисъл са Определение № 246 от 26.04.2022 г. на ВКС по т. д. № 531/2022 г., II т. о., ТК, Определение № 60633 от 10.12.2021 г. на ВКС по т. д. № 534/2021 г., II т. о., ТК, Определение № 276 от 23.05.2019 г. на ВКС по т. д. № 2757/2018 г., I, Определение № 169 от 3.04.2018 г. на ВКС по т. д. № 2540/2017 г., I т. о., ТК.

Предвид изложеното и поради наличието на изискуемите предпоставки за упражняване на потестативното право на ишците по реда на чл. 517, ал.4 ГПК за уважаване на предявената искова претенция с предмет прекратяване на ответното дружество, то „Арасшугар“ ЕООД следва да бъде прекратено.

По разноските:

Предвид своевременно направеното от ишците искане и на основание чл. 78, ал. 1 ГПК ответникът следва да бъде осъден да им заплати направените за производството разноси. Държавна такса е заплатена единствено от ищеца Г. И., поради което в нейна полза следва да бъде възложена и сумата от 80лв.

Съгласно разпоредбата на чл. 38, ал.2 от ЗА при оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие в исково производство, на основание някоя от хипотезите на чл. 38, ал. 1 от ЗА, насрещната страна по делото се осъжда да заплати възнаграждение за осъществената безплатна адвокатска помощ. Възнаграждението следва да бъде присъдено в полза на адвоката, оказал правната помощ, а не на страната, която представлява, като съдът го определя на 1000лв., на основание чл.7, ал.1, т.4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Доколкото двамата ишци са представлявани от един адвокат, съобразявайки близката структура и правна логика на процесуално представителство, то според настоящия състав се изключва възможността на същия адвокат и за същия труд да се определят две възнаграждения по чл.38 от Закона за адвокатурата. Подобен акт би бил в нарушение на забраната за неоснователно обогатяване.

По изложените съображения, съдът

РЕШИ:

ПРЕКРАТЯВА „АРАСШУГАР“ ЕООД, ЕИК 206362296, със седалище и адрес на управление гр.Дулово, ул. „Христо Ботев“ №6 поради неудовлетворяване на вземанията на **Г. Р. И.**, ЕГН *****, с адрес гр.Дулово, ул. „Одрин“ №48, **М. А. М.**, ЕГН ***** и **М. С. М.**, ЕГН *****, двамата с адрес с.Черник, ул. „Шейново“ №48, за които са издадени №13, №14 и №15, всички от 28.04.2023г., въз основа на решение №105/13.10.2022г. по гр. дело 343/2021г. по описа на Окръжен съд – Силистра, отменено в една част и потвърдено в друга част, съобразно решение №31/27.02.2023г. по в.гр.д. № 553/2023г. по описа на Апелативен съд – Варна, и образувано изпълнително дело № 20233410400240 по описа на ДСИ Павлинка Минкова при РС - Дулово, **на основание чл. 517, ал. 4 ГПК.**

ОСЪЖДА „АРАСШУГАР“ ЕООД, ЕИК 206362296, със седалище и адрес на управление гр.Дулово, ул. „Христо Ботев“ №6 **ДА ЗАПЛАТИ** на **Г.**

Р. И., ЕГН *********, с адрес гр.Дулово, ул. „Одрин” №48 , сумата от **1080лв. /хиляда и осемдесет лева/**, от които 80лв., представляващи сторени по делото разноси и 1000лв. адвокатско възнаграждение, на основание чл.78, ал.1 ГПК и чл.38, ал.2 от ЗА.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. Варна в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

След влизане в сила на решението, заверен препис от него да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване в Търговския регистър на прекратяване, откриване на производство по ликвидация и назначаване на ликвидатор на "Арасшугар" ЕООД, ЕИК 206362296.

Съдия при Окръжен съд – Силистра: _____